

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 10C/175/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213423
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6412213423.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobca POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, konajúca prostredníctvom advokáta konateľa doc. JUDr. Branislava Fridricha PhD., IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenská republika, v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd návrh žalobcu **z a m i e t a .**

Súd žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaným návrhom domáhal zaplatenia od žalovanej majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy s poukazom na to, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Žiari nad Hronom, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzkov, vyplývajúcich zo zmlúv o úvere, v zákonom stanovenej lehote.

Žalobca v podanom návrhu namietal zaujatosť Okresného súdu v Žiari nad Hronom. Žiadal, aby nadriadený súd prikázal vec inému súdu. O uvedenej námietke žalobcu rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 3NcC 353/12 zo dňa 19.10.2012, kde konštatoval, že zákonný sudca, ktorému vec bola pridelená v zmysle rozvrhu práce, nie je v tejto veci vylúčený.

Žalobca poukázal na to, že exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci, a to v zákonom ustanovenej dobe. V exekučnom konaní, vedenom podľa procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Právny zástupca žalobcu v podanom návrhu poukázal na to, že príslušný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, pričom v daných prípadoch neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi tak, aby k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe, viac ako 286 dní. Žalobca žiadal priznať majetkovú škodu, ktorá predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov, spojených s jeho činnosťou, uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy

v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase, zaručeného čl. 6 ods.1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu, spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa názoru právneho zástupcu žalobcu dôsledkom nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní, spojené so zásahom do výkonu majetkových práv poškodeného. Žalobca žiadal priznať z titulu majetkovej škody sumu 125 € a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 495 €.

Žalovaná doručila súdu písomné vyjadrenie v danej veci, z obsahu ktorého okrem iného je zrejmé tá skutočnosť, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok. Znenie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného od 1.6.2011, kedy bol Exekučný poriadok novelizovaný Zákonom č. 102/2011 Z. z., podľa vyjadrenia žalovanej znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu, vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach, začatých po 1.6.2011, nemá žiadnu oporu v zákone. Ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 1.6.2011, nárok v tejto časti nie je opodstatnený. Žalovaná v písomnom vyjadrení konštatovala aj tú skutočnosť, že pred 1.6.2011, pokiaľ sa týka ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v dôvodovej správe je k novelizovanému ustanoveniu uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada SR ako zákonodarný zbor SR. Žalovaná vyjadrila právny názor, že skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“ predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona. Zároveň bola toho názoru, že žaloba bola podaná predčasne, nakoľko by sa žalobca mohol domáhať práva na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti žalovanou. Žalobu žiadala v plnom rozsahu zamietnuť z dôvodu nepreukázania splnenia základných podmienok potrebných pre priznanie náhrady škody

Žalobca ani právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavili, doručenie mali riadne vykázané, a to žalobca dňa 25.2.2016 a právny zástupca žalobcu dňa 25.2.2016. Právny zástupca žalobcu doručil súdu mailom návrh na prerušenie konania, pričom následne oznámil, že ho má súd považovať za bezpredmetný, nakoľko o prerušení konania už bolo rozhodnuté. Na pojednávanie sa nedostavila ani žalovaná, ktorá svoju neúčast písomne ospravedlnila, odročiť pojednávanie nežiadala. Trvala na písomnom vyjadrení k veci. Súd konal v neprítomnosti účastníkov konania.

Podľa § 1 písm. a/ Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu, spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, v znení do 31.12.2012 tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu, spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej správy.

Podľa § 1 písm. c/ toho istého zákona tento zákon upravuje predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ štát zodpovedá za podmienok, ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci, nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1. toho istého zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v menej štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 toho istého zákona štát zodpovedá za škodu, spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 toho istého zákona právo na náhradu škody, spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 toho istého zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, účinného v čase podania žiadosti o vydanie poverenia exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 toho istého zákona súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, platného do 31.5.2010, podľa tohto zákona možno vykonávať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Tunajší súd o návrhu žalobcu rozhodol rozsudkom sp. zn. 10C 175/12 zo dňa 11.2.2015 tak, že návrh žalobcu zamietol. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 41Co 420/2015 zo dňa 25.11.2015 rozsudok Okresného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Poukázal na to, že žalobca si uplatnil právo na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že exekučný súd po tom, ako dostal od súdneho exekútora žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, rozhodol o nej až po uplynutí 15-dňovej lehoty. Konštatoval, že okresný súd neposudzoval takýto nesprávny úradný postup exekučného súdu z uvedeného dôvodu, ale návrh zamietol z dôvodu, že okresný súd rozhodol o zmene súdneho exekútora v primerane dlhom čase, čo príčinou vzniku materiálnej škody a nemajetkovej ujmy v prejednávanej veci nebolo.

Vzhľadom na to, že pôvodná sudkyňa, JUDr. Kamila Haverlová, na tunajšom súde už nepracuje, spis bol následne opatrením predsedu pridelený na konanie do senátu JUDr. Jarmily Kasanovej.

Žalobca podával na Ministerstvo spravodlivosti SR dňom 23.4.2012 žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Dňa 27.9.2012 podal žaloby na Okresný súd Žiar nad Hronom. Žalovaná namietala, že žaloba nebola podaná po uplynutí šesťmesačnej lehoty, ale skôr. Súd je toho názoru, že prejednaníu žaloby o náhradu škody a nemajetkovej ujmy nebráni, že žaloba bola na súd doručená skôr, než uplynula lehota šesť mesiacov na predbežné prerokovanie nároku podľa § 16 Zákona č. 514/2003 Z. z.

Z exekučného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 13Er 1230/2009 súd zistil, že exekútor podal žiadosť na tunajší súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 28.12.2009. Oprávneným bol POHOTOVOSŤ, s.r.o. Bratislava, povinný S. A., pre vymoženie sumy 391,03 € s prísl. na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č.k. SR 15225/09, ktorý vydala Slovenská rozhodcovská, a.s. Dňa 19.10.2009, právoplatný dňa 9.11.2009. Spolu s návrhom doručil súdny exekútor súdu aj Návrh na vykonanie exekúcie (Zápisnica) a Rozhodcovský rozsudok. Súd sa musel s uvedenými listinami oboznámiť. Súd následne výzvou zo dňa 26.1.2010 vyzval exekútora na predloženie Zmluvy o úvere. Uvedené súdu nedoručil. Súd o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol dňa 16.6.2010, vydal poverenie a konaním poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Exekučný poriadok rozhodcovský rozsudok za exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d/ označuje iba od 1.6.2011, napriek tomu treba rozhodcovský rozsudok za exekučný titul považovať podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku aj pred účinnosťou novely exekučného poriadku, uskutočnenej Zákonom č. 102/2011 Z. z. z dôvodu, že vložením slov „rozhodcovských súdov a“ do § 41 ods. 2 písm. d/ sa podľa Dôvodovej správy k tejto novele odstraňuje len rozporný výklad § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, či pod vykonateľnými rozhodnutiami rozhodcovských komisií a zmierov nimi

schválených sa rozumejú aj rozhodcovské rozsudky. Z uvedeného vyplýva záver, že rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom od 1.7.2002; v období od 1.7.2002 do 31.5.2010 mal exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok a mienil vydať poverenie, rozhodnúť do 15 dní od doručenia žiadosti, ale v období od 1.6.2010 naďalej, pokiaľ chcel žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovieť, už nebol viazaný lehotou 15 dní podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Z uvedených skutočností vyplýva, že v dobe, keď podal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý na súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, čiže dňa 28.12.2009, bolo povinnosťou exekučného súdu o jeho žiadosti, ak bol exekučným titulom rozhodcovský súd a mienil vydať poverenie, rozhodnúť do 15 dní od doručenia žiadosti. Súd konštatuje, že exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nerozhodol v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote, nakoľko žiadosť o udelenie poverenia exekútor súdu doručil dňa 28.11.2009 a súd vydal poverenie dňa 16.6.2010.

Žalobca poukazoval na nesprávny úradný postup a prieťahy v exekučnom konaní. Nesprávny úradný postup v tomto prípade mal predstavovať porušenie povinnosti urobiť úkon v zákonom stanovenej lehote, resp. zbytočné prieťahy v konaní. Z pripojeného exekučného spisu tak, ako je hore konštatované je zrejmé, že súd nezistil ani jeden zo zákonných dôvodov, potrebných na konštatovanie nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Pri posudzovaní žiadosti o udelenie poverenia súd je zo zákona povinný skúmať exekučný titul a v prípade zistenia rozporu so zákonom návrh exekútora na vydanie poverenia zamietnuť. Takéto konanie súdu si vyžaduje širší časový priestor na preskúmanie exekučného titulu, a to z pohľadu aplikácie spotrebiteľského práva a následného posúdenia zákonnosti vedenej exekúcie na podklade konkrétneho exekučného titulu. Po oboznámení sa s pripojeným exekučným spisom súd má za to, že súd konal vo veci bez akýchkoľvek zbytočných prieťahov, konal priebežne. Súd nevzhliadol žiadne prieťahy v postupe súdu, ktoré by bolo možné posúdiť ako jeho nesprávny úradný postup. Všeobecný súd, konajúci o náhrade škody a náhrade nemajetkovej ujmy podľa Zákona č. 514/2003 Z. z. môže sám skúmať, či konal exekučný súd bez zbytočných prieťahov. Túto otázku riešil Najvyšší súd SR v rozhodnutí z 27.11.2003, sp. zn. 3Cdo 134/2003 ako otázku zásadného právneho významu. Súd poukazuje aj na názor Ústavného súdu SR, podľa ktorého porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (nález Ústavného súdu SR zo 7.5.2013, sp. zn. IV US 471/2012-75). Ďalej je nutné zdôrazniť, že súd vo svojej rozhodovacej činnosti na zákonom ustanovené lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky konkrétne okolnosti posudzovanej veci. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle citovaného článku ústavy nemožno preto vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (napr. nález I US 86/02). Ústavný súd už v tejto súvislosti uviedol, že pojem „zbytočné prieťahy“, obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 Ústavy (obdobne aj pojem v „primeranej lehote“, obsiahnutý v čl. 6 ods. 1 Dohovoru) je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho ktorého úkonu súdu, alebo iného štátneho orgánu (I US 70/02). Súd poukazuje pritom aj na tú skutočnosť, že žalobca ako oprávnený v exekučných veciach podával v rovnakom čase hromadné návrhy či už na zmenu exekútorov, alebo iné podania, a tak zaťažil všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom k tomu musel počítať i s určitým technicko-administratívnym zdržaním. V roku 2009 napadlo v agende Er 6190 vecí a v r. 2010 v agende Er napadlo na tunajší súd 6.360 vecí, pričom tieto veci v uvedenom čase vybavovali len piati sudcovia. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd návrh žalobcu zamietol.

Vzhľadom na to, že súd dospel k názoru, že nárok žalobcu na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy nie je dôvodný z dôvodu, že exekučný súd neporušil práva žalobcu, nie je potrebné vyhodnocovať aj predpoklady na určenie výšky nemajetkovej ujmy, uvedené v § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003. Týmito predpokladmi by sa súd zaoberal iba v prípade, ak by náhradu nemajetkovej ujmy priznal a odôvodňoval by jej výšku. Nakoľko žalobca v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu, spôsobenú pri výkone verejnej moci (t. j. nesprávny úradný postup exekučného súdu) v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 668/2014 zo dňa 17.12.2014).

Vzhľadom na to, že návrh žalobcu bol nedôvodný už v samotnom právnom základe uplatneného nároku, nebol dôvod, aby súd vo veci rozhodoval medzitýmnym rozsudkom o právnom základe uplatneného nároku, ale súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 OSP tak, že žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech, právo na ich náhradu nepriznal. Žalovaná, ktorá nebola zastúpená advokátom, si náhradu trov konania uplatnila vo svojom vyjadrení k podanému návrhu, preto mal súd povinnosť rozhodnúť o trovách konania. Žalovaná si trovy konania nevyčíslila, z obsahu spisu žiadne trovy konania žalovanej nevyplynuli, preto súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, a to v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám, uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.